yalvaç ural

LA FONTEN
ORMAN MAHKEMESİNDE

CEM YAYINEVİ
ÇOCUK DİZİSİ

eskikitaplarim.com

CEM ÇOCUK KİTAPLARI
Cem Yayınevi Çocuk Dizisi
Ankara Caddesi 40, Cağaloğlu
İSTANBUL

Baskı : Basaş Ofset Istanbul 1983

yalvaç ural

LA FONTEN ORMAN MAHKEMESİNDE

resimleyen: sinan gürdağcık

La Fonten, çağımızdan üç yüz yıl önce yaşamış bir Fransız şairi. Ve bütün ünlü yazarlar gibi, herkesin birinden dinlediği, bilir gibi olduğu için de okumadığı birkaç sakız olmuş masalıyla anılan, dünya yazınında büyükler için yazıp da çocuk yazınının tahtına oturan şairlerin önde gelenlerinden biri.

Sabahattin Eyüboğlu La Fonten'i ve masallarını değerlendirirken bir yapıtında şöyle diyor: "Bütün cömert sanat çeşmeleri gibi, La Fonten'den çocuklar da içebilir: ama La Fonten masallarını onlar için yazmak şöyle dursun, masalları çocukların elinden alıp, çocuk oyuncağı olmaktan çıkarıp, kendi oynamış onlarla. bir olgun insan eğlencesi yapmış, masalları. Konuşan hayvanlar çocukları eğlendirebilir, belki biraz düşündürebilir de: ama aslanda, kurtta, tilkide, gazetelerde adı çıkan şu veya bu ünlü insanı görmek, kurtla kuzu masalını, falan mahkemenin kararıyle birleştirmek hangi çocuğun aklından geçebelir? Geçmeyince de okudğu ha La Fonten olmuş, ha da herhangi bir hayvan masalı."

İşte bir de La Fonten'in bu masalları yazarken, ilk kültür verilerini, çevresi ve çevresindeki varlıkları tanıyarak öğrenen çocukları dikkate almadığı için hayvanlar ve hayvan ilişkileriyle ilgili verdiği bilgilerde yoğun teknik ve kültür yanlışları yapmış olduğunu da işin içine katarsak, onun daha da bir sevimsizleştiğini görmemek içten bile değil.

Bu günedek Dünya Çocuk yazını, büyükler için yazılmış edebi ürünlere çocukların sahip çıkmasıyla gelişip beslenmiştir. Bu tür ürünlerin yazarları, çocuklar için ne türde yapıtlar vermeleri gerektiği konusunda salt çocuklar için yazan yazarları doğru yolda yönlendirmiştir. Bu etkilenmeden nasibini alamamış yazarlar ise çocuklara ya yanlış bilgiler vermiş, ya da onları içinden çıkamıyacakları düş dünyasına atmışlardır.

Dünya yazınını olduğu kadar, Türk çocuk yazınını da etki alanı içine alan. okul kitaplarına, TV reklamlarında çocuklara kolaylıkla mal satabilmede reklam aracı olarak kullanılmasına kadar varan La Fonten öykülerinin çok bilinenlerini, kahramanlarıyla birlikte kitabımızın içine alıp olayı çocukların kavrayabileceği bir yaklaşımla onlara aktarmaya çalıştık.

Bunu yaparken de. Çehov'un çocuk edebiyatı üzerine söylediği bir savı kendimize basamak olarak aldık: "Çocuklar ve büyükler aynı hastalıklara yakalanabilirler, ama tedavi edilirken de uygulanan ilaçlar aynıdır. Ne var ki, yalnızca verilen ilaçların dozu farklıdır. Çocuklara küçük dozlar, büyükler için de yüksek dozlar uygulanır."

Bu nedenle kitabımızı okuyacak olan büyüklerin, La Fonten adına bakarak, gülmece yanı ağırlıklı bir öykü beklememelerini salık veririz. Çünkü bizim çıkış noktamız büyükler değil, çocuklardır.

Bir gün hayvanlar
Kendileriyle ilgili
Gülmece öyküleri yazan
La Fonten'i
Ormanda yakaladılar.

Ve onu doğruca götürüp
Yargılamak için
Orman mahkemesine çıkardılar.

Aslan yargıçtı.
Sordu: La Fonten,
Ne istiyorsun bizlerden?
Neden bizleri
İyiler kötüler,
Aptallar akıllılar,
Güzeller çirkinler,
Tembeller çalışkanlar, diye;
İkiye bölüp
Birbirimize düşürüyorsun?

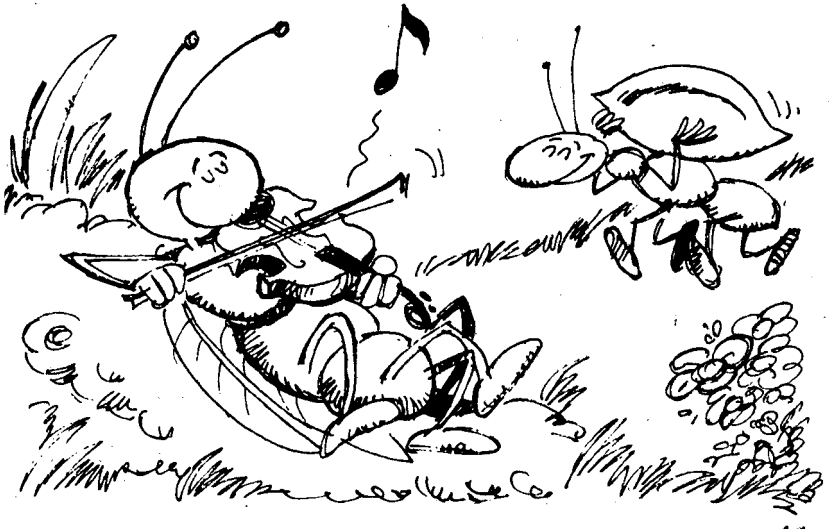
Hem sen bu öyküleri
Yazmadan önce
Hiçbir insan bizim için
Böyle düşünmez,
Hiçbir hayvan da bu denli
Birbirine
Düşman kesilmezdi.

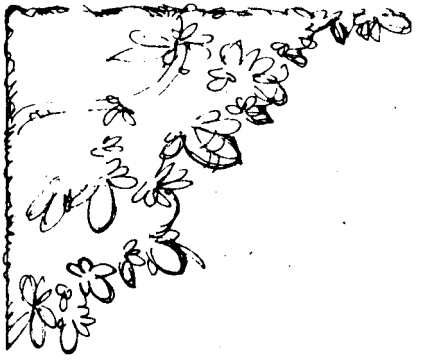

Sen yazmadan önce
Eşek eşek değildi;
Daha bürünmemişti benim postuma,
Taşımazdı insanların yükünü.
Karınca da bu denli cimri değildi...

Ve yaz günleri çalışırken
Türküler söylediği için kendisine,
Her zaman yardım ederdi
Ağustosböceğine.

Bizlerden ne kötülük gördün ki,
Hepimize böyle kendince
Ön adlar takıyor
Büyükleri, çocukları
Bize güldürüyorsun?

"Beni suçlayamazsınız!"
Dedi La Fonten;

"Çünkü, bütün kötü davranışları
Sizlerden öğrendim ben."

Bu sözlere
Öfkelendi salondakiler...
Ve
"Söylesin bakalım!
Neleri öğrenmiştir bizden?" dediler.

La Fonten: "Örneğin,
Kabalığı ayıdan öğrendim" dedi.
(Bu söz üzerine, arka sıralardan
Homurtu sesleri duyuldu.)

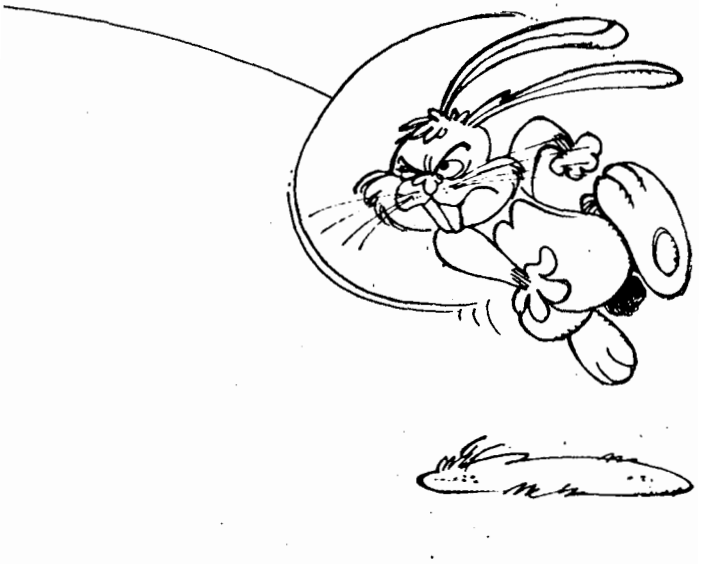
Aptallığı kargadan.
(Bütün salonda, gaakk... gaakkk...
Sesinden başka bir ses duyulmuyordu.)

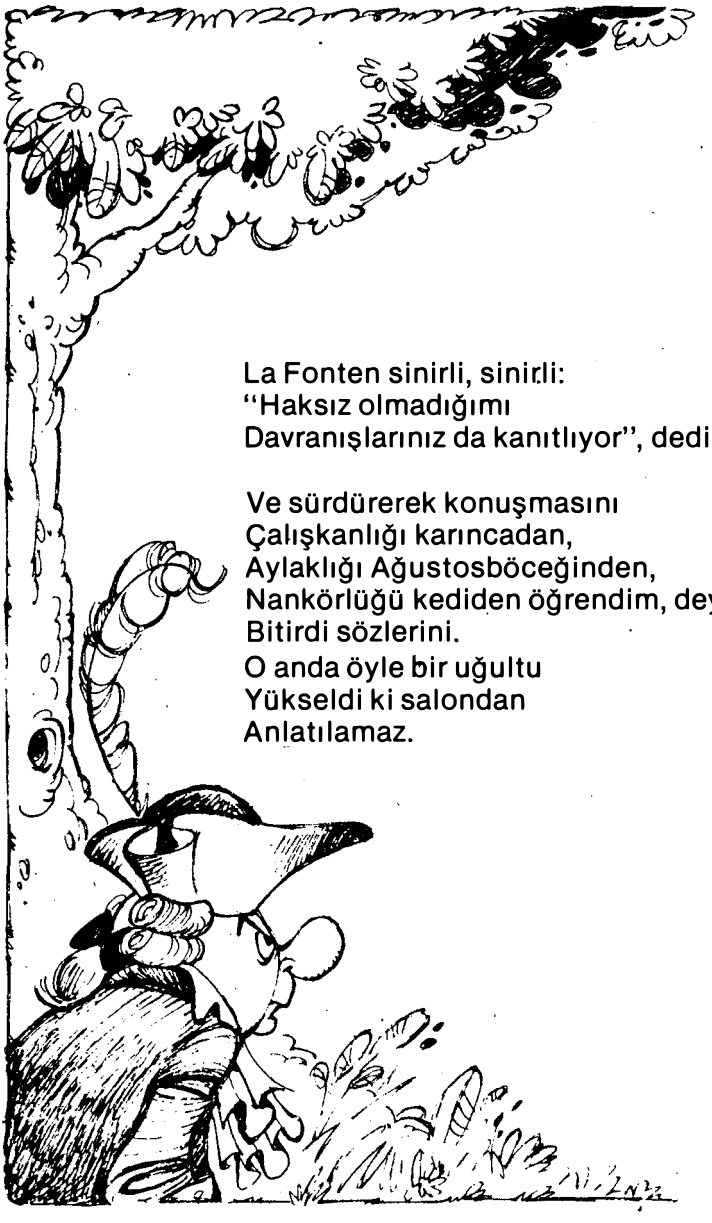
Aslan öfkeyle vurdu
Çekicini kürsüye
Ve
"Susun lütfen,
Bitir sin sözlerini, daha sonra
Yaparsınız savunmanızı", dedi.

Konuşmasını sürdürerek La Fonten,
"Sinsiliği yılandan,
Zeki olmayı tilkiden,
Korkaklığı tavşandan", dedi.
(Ve bu söz üzerine atılan havucun
tokat gibi patlamasıyla yüzünde
sözünü yarıda kesti.)

Aslan da havucu atan tavşanı
Azarlayıp herkesin gözü önünde
Salondan dışarı attı.

La Fonten sinirli, sinirli:
"Haksız olmadığımı
Davranışlarınız da kanıtlıyor", dedi.

Ve sürdürerek konuşmasını
Çalışkanlığı karıncadan,
Aylaklığı Ağustosböceğinden,
Nankörlüğü kediden öğrendim, deyip
Bitirdi sözlerini.
O anda öyle bir uğultu
Yükseldi ki salondan
Anlatılamaz.

Herkes kendi dilince bağırıyor
Ve uğultu sanki,
Bir Bremen orkestrasını
Anımsatıyordu.

Aslan yine kükreyerek salona,
"Susun sussunnn!
Yoksa susmayanı
Orman dışına atarım!" dedi.

Ve kente sürülmek korkusu
Susturdu salondakileri
Ta ki ayağa kalkan biri
Bozuncaya dek sessizliği.

Ayı parmağını kaldırmış
Söz istiyordu.
"Kendimi savunmam gerekli", diyordu.

Söz verdi yargıç ayıya.
Ve başladı ayı anlatmaya:

Ben kaba bir hayvan değilim
Sayın Başkanım.
Bir gün arı yuvasına
Çokmak sokmuş, bal alıyordum.
"Hayır!" dedi La Fonten,
"Çalıyordun!"

Ayı utançla baktı yargıca:
"Sayın Başkanım
Niyetim birazcık bal yemekti...
Siz de bilirsiniz,
Eskiden biz
Arılarla dostttuk.
Ballarını bize
Esirgemeden verirlerdi.
Ama ne zaman insanlar
Bal yemek için
Onları kovanlara tutsak ettiler;
Onlar da herkesi sokmaya başladılar.

İşte az önce de söylediğim gibi
Niyetim birazcık bal yemekti...
Ama her yanımı soktu arılar
Bir de bu yetmiyormuş gibi
Elimde bal yürüyordum
Bir oduncu ansızın

Baltasıyla vurdu kafama
Aldı elimden peteklerimi,
Ben de nerede bir insan görsem,
Ölüyse saygı duydum.
Diriyse,
Vurdum yerden yere;
Aldım çalınan emeklerimi.
İşte o günden sonra,
Beni nerede yakalasalar
Burnuma hemen bir kanca taktılar.
Ve bir avuçcuk un için
Döve döve oynattılar."

Kimilerine göre haklı,
Kimilerine göre haksızdı ayı.
Ama yargıç,
Pek de haksız bulmadı ayıyı,
Alkışlar arasında giderken ayı
Kürsüye gelen tavşandı.

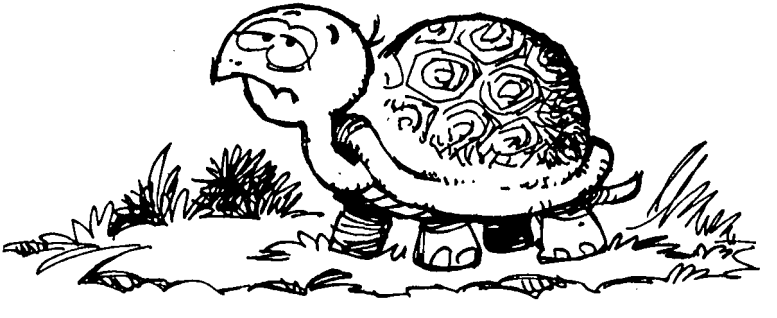
Dışarı atıldığı için
Sinirliydi tavşan.
Ama yine de gelip özür diledi,
La Fonten'den ve aslandan.

Salondakilere,
"Bana kızmayınız!" dedi.
Hem etine, hem kürküne
Göz dikilmiş biriyim ben.
Yeteneklerimin korkaklığıma
Bağlanması da çaba.
Aslında görünüşe göre
İnsanlarla dosttuk.
Havuçla beslerlerdi bizi
Sevdiklerini sandık...
Ne yapalım?
Tavşanız işte; Bilemedik yanıldık.

Yetmezmiş gibi sanki bütün bunlar,
Bir kadını sevindirebilmek için
Otuzumuzu birden soyuyorlar.
Bir de onurumuzu kırıp,
Kaplumbağanın bir yarışta
Bizi geçtiğini söymeleri
İşin en acı yanı.

Şimdi söyler misiniz kardeşlerim?
"Kim kimden öğrenmiş
Kötülükleri?" dedi.
Ve alkışlar içinde
Gülümserken tavşan,
La Fonten'e, "Yine siz haksızsınız!"
Diyordu Aslan.

Önce bir "Tıss.s.ss!" sesi duyuldu.
Ardından döne dolana geldi bir yılan
Geçip kürsüye kuruldu.

"Merhaba Bay La Fonten!"
Merhaba Bay Aslan!" dedi.
Ve üstünkörü bir selâm verip
Salondakilere,
"İyisinizdir umarım", diyerek
Övücü sözler düzdü La Fonten'e

Ve
Bu gereksiz saygınlık
Sinirlendirdi öteki hayvanları
Ama bütün yılanlar yine
"Tısss..."layarak
Susturdular onları.

Bu davranışa çok kızdı Aslan
Çünkü nasıl kızmasın?
O idi ormanda başkan.
Ve "Ben söz vermeden
kimse konuşmayacak!" diyerek
Çıkıştı salondakilere
Sonra da bağırarak:
"Siz de yılanlardan
gözlerinizi ayırmayın!" diye,
Emir verdi leyleklere.

Bozulmuştu yılanların sözcüsü
Ama aldırmaz görünüp olanlara
Başladı yine konuşmaya.

"Övünmek gibi olmasın ama,
Benim derim hepinizinkinden
daha değerlidir.
Bu konuda insanlara kızmıyorum.
Çünkü onun değerini,
en iyi onlar biliyorlar", dedi.

Bu sözleri söyleyince yılan
Aslandan korkularından
Bir şey diyemedi hayvanlar,
Ama yine de gözleriyle
Çok öfkelendiklerini
Belli etmeye çalıştılar.

Yılan sürdürerek konuşmasını,
"Benim Bay La Fonten'e
kişisel bir kinim yok!" dedi,
Yalnızca, "Yılan Masalı"ndan
Birazcık dargın olduğunu söyledi.

Bu söz üzerine
La Fonten de dahil olmak üzere
Bütün salondakiler,

Tutamayıp kendilerini
Şaşkın ve kuşkulu
Sordular yılana
Hangi "Yılan Masalı"ndan
Söz ettiğini.

Yılan,
Beklemediği bu soru karşısında
Kekeleyerek:
"Hangisi olacak, ku.ku.kuyruuğuumm
biii...biir...bir gün başkaldırmış ya
ben baş olacağım, diye...
İşte o masal!" dedi.

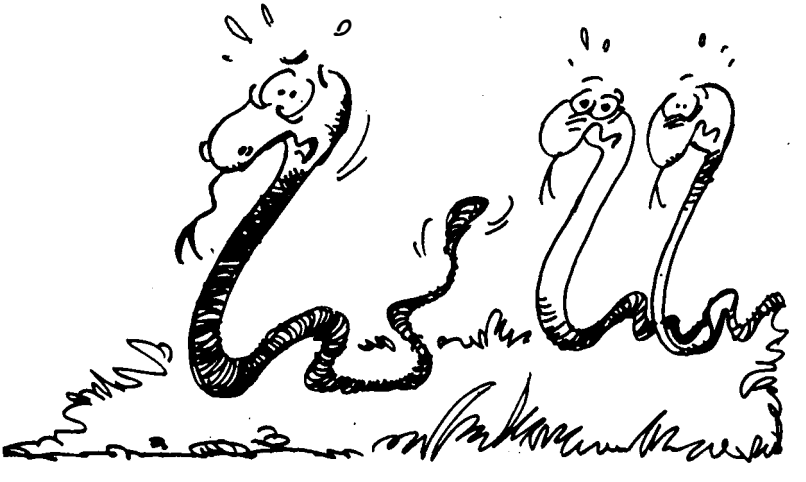

Bu sözü söyleyince yılan
Öyle bir kahkaha koptu ki salondan
İnanılır gibi değil!

Bütün hayvanlar gülmekten kırılıyor.
Ve o kaca Aslan bile
Unutmuş yargıçlığını
Kendisine,
Aptal aptal bakan yılanlara
Karnını tuta tuta gülüyordu.

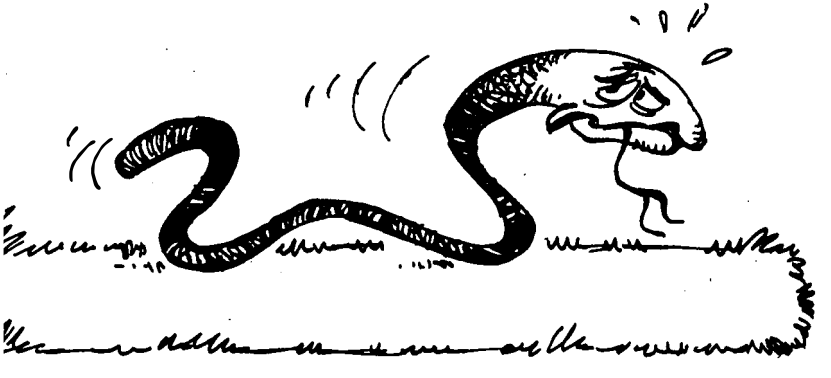
Sonunda gülmekten yorgun düşüp
Sustu hayvanlar,
Ve hâlâ kendilerine
Şaşkın şaşkın bakan yılanlara
"Kültürsüz aptallar!
Bilmiyor musunuz?
O öykü Bay La Fonten'in değil,
Anadolulu Ezop'undur", diye bağırdılar

Aslan gülerek,
"Bu konuda size bir sözümüz yok
Bay La Fonten...
Ezoptan yürütmeyi unuttuğunuz
Bir öykü için
Sizi biz değil,
İleride ancak
Edebiyat tarihçileri yargılayacaktır." derken.

Yılanlar da ilk kez
La Fonten'in önünde
Küçük düştükleri için,
"Tıss.s."lamadan
Çıkıp gidiyorlardı ormandan!

Salına salına geldi kedi.
Gerildi bir yay gibi
Fırladı.
Bir sıçrayışta çıktı kürsüye.

Önce ince uzun bıyıklarını burdu.
Bakarak La Fonten'e,
Yalandı patileriyle.

"Mırnavvv... La Fonten!
Mırnavvvv... Sayın Başkan!" dedi.
Ve savunmasına geçmeden
Bir soru da o yöneltti:

"Sayın La Fonten,
Benim kürküm neden değersiz?
.....?
Üzüldüğümü sanmayın.
Ama sanırım
Nedenini öğrenmek de hakkım.
Hem şapkanızdaki tüye bakılırsa,
Siz uzmansınız galiba bu konuda.

(Hiç yanıt vermedi La Fonten)
Ve sürdürdü konuşmasını kedi:
Kardeşlerim,
Aslında insanlar sevmezler beni
Bakmayın siz dost göründüklerine;
Gereksinmeleri olduğu içindir
Bize yakınlıkları.

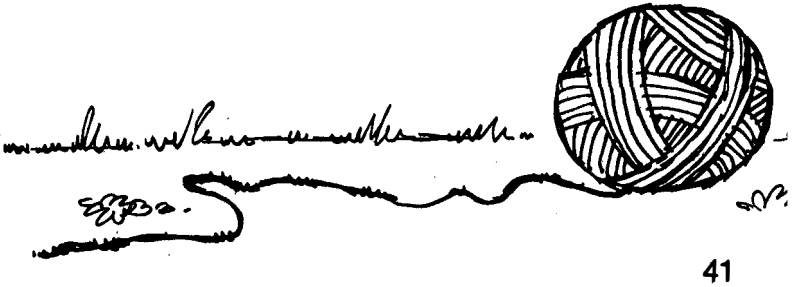
Fare tutamayan bir kedi olun;
Yatamazsınız sobanın yanına.
Mırıldanamazsınız uykunuzda.
Öyle sere serpe gezinemezsiniz odalarda.
Sevmezler bu tavrınızı
Sevmezler bir de
Çocuklarla dost olmanızı.

İsterlerki sizin,
Bir yün yumakla oynadığınız gibi
Onlar da sizinle oynasınlar.
İzin vermezseniz, adınız konur hemen:

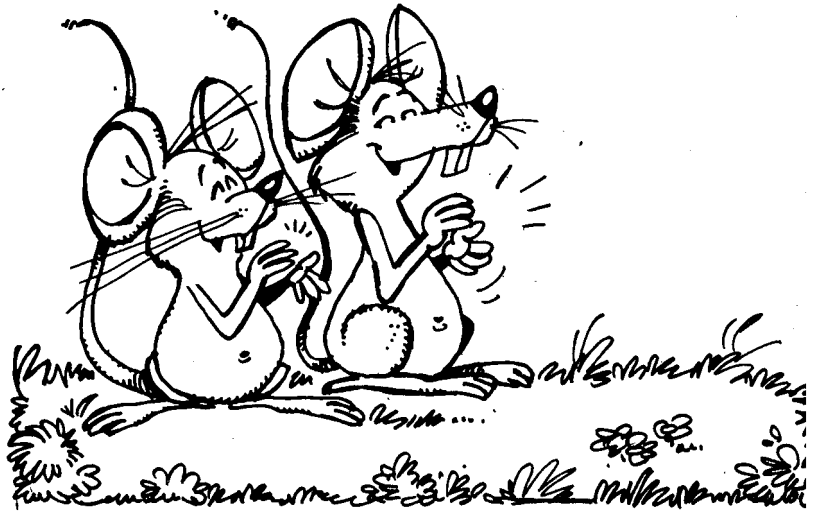
"Nankör kedi!"
Ne derlerse desinler,
Ama adımızın başına
"Nankör" sözcüğünü eklemesinler.

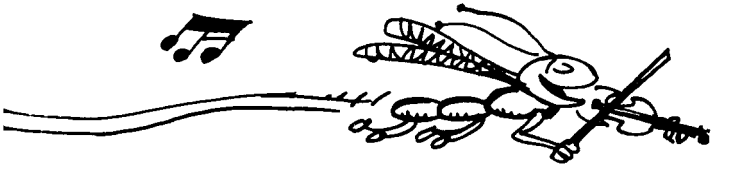
Hem neden nankör oluyoruz?
Ekmeğimizi, suyumuzu onlar mı veriyor?
Hem biz onlardan uzakta
Her zaman yaşayabiliriz.
Ama onlar, hiçbir zaman
Hayvanlar olmadan
Yaşamlarını kolayca sürdüremezler.

Fareler bile alkışlıyordu kediyi.
O da kuyruğuyla el sallarken onlara,
Aslan bir kez daha haksız olduğunu
Söylüyordu La Fonten'e
Hayvanların yanında.

Kedi konuşurken
Öyle çok ötmüştü ki Ağustosböceği,
Sonunda dayanamadı hayvanlar;
Ve bir an önce kesmesi için
Cır cır sesini,
Aslandan konuşma sırasının
Ona verilmesini istediler.

Gerçi bilmeyen yoktu,
Ağustosun karıncayla olan öyküsünü.
Ama yine de,
Eşek ve ayıların dışındaki
Bütün hayvanlar,
Tembel olarak tanıdıkları
Bu şarkıcı dostlarının
La Fonten'e neler söyleyeceğini
Susup...
Merakla beklemeye başladılar.

Aslan,
"Gelin bakalım Bay Ağustos!" diyerek
Yanına çağırdı Ağustosböceğini
Ve konuşma sırasının
Kendisine geldiğini söyledi.

Ağustos sırayla herkesi
Selâmladıktan sonra,
Ön sıraya gelmiş olan
Karıncalara doğru dönerek:
(Usulca)
"Merak etmeyin kardeşlerim...
Kendimle birlikte sizleri de aklayacağım."
Dedi.

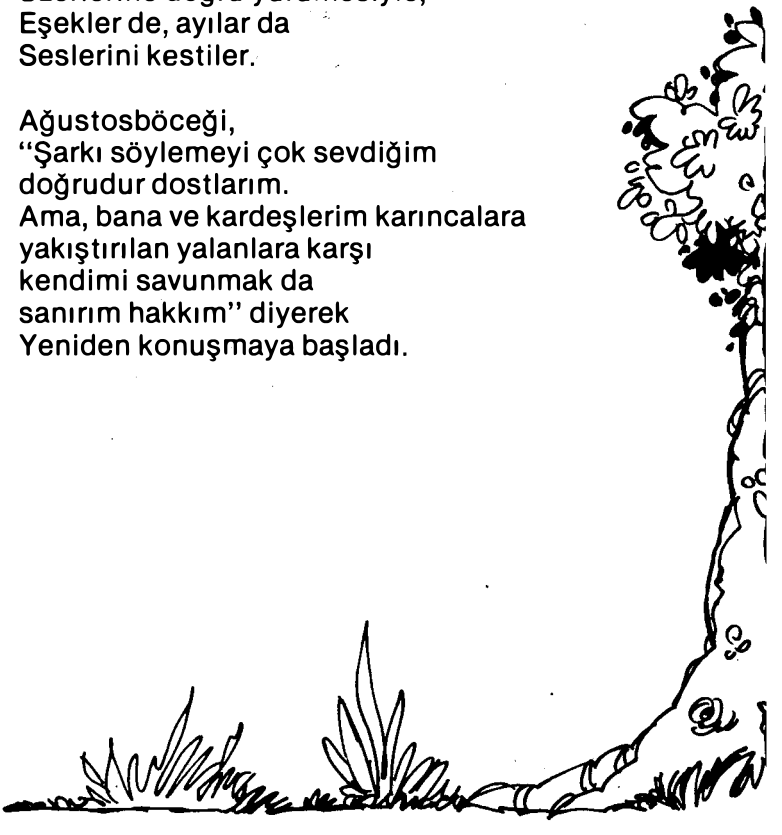
Karıncaların alkışları arasında
Konuşmaya başlayan ağustos,
Birden eşeklerin anırmasıyla
Sözlerini yarıda kesti.

Bunun üzerine
Arka sıralarda oturan ayılar
Ağustos'u kızdırmak için,
"Ormanı Ne Güzel, Ne Güzel" adlı şarkıyı
Elleriyle tempo tutarak
Söylemeye başladılar.

Ama karıncaların
Üzerlerine doğru yürümesiyle,
Eşekler de, ayılar da
Seslerini kestiler.

Ağustosböceği,
"Şarkı söylemeyi çok sevdiğim
doğrudur dostlarım.
Ama, bana ve kardeşlerim karıncalara
yakıştırılan yalanlara karşı
kendimi savunmak da
sanırım hakkım" diyerek
Yeniden konuşmaya başladı.

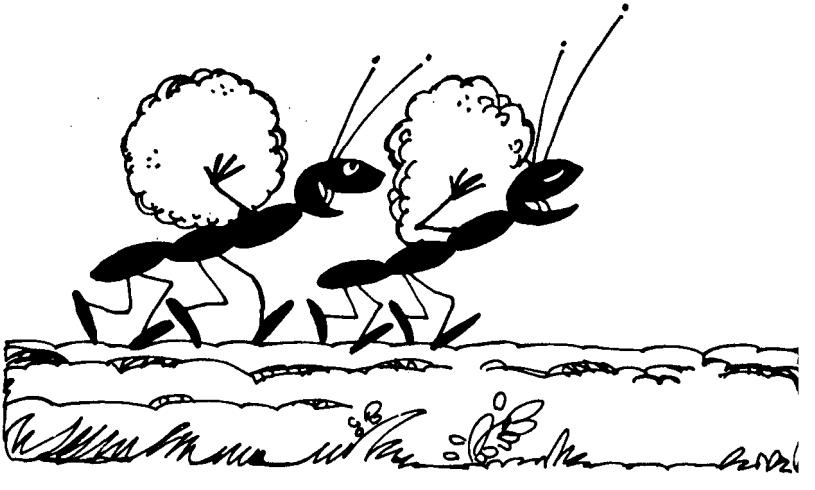

Küçük bir böcek tarafından
Yalancılıkla suçlanmak
Öyle sinirlendirmişti ki La Fonten'i
Aslana dönerek,
"Sizler bile bıkıp
Cır cır sesinden,
bir an önce kessin diye sesini
konuşma sırasını ona verdiniz.
Eğer bu dilenciye, benim de
inanacağımı sanıyorsanız,
aldanıyorsunuz" dedi.

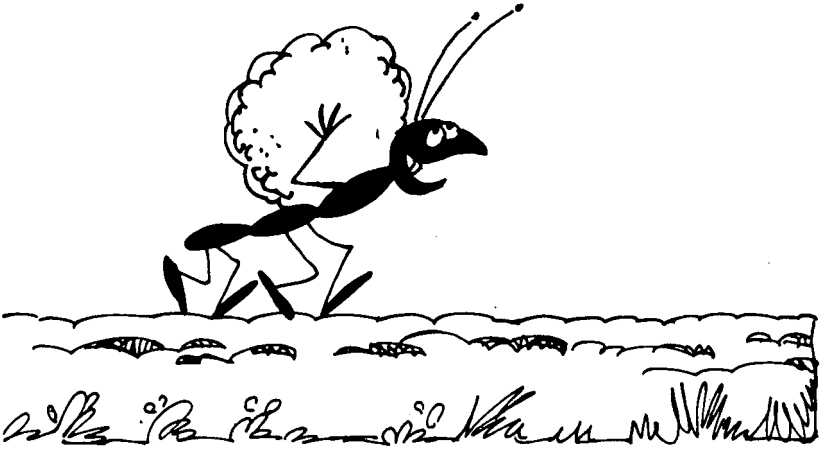
Ağustosböceği duymamış gibi söylenenleri
La Fonten'e dönerek
Şöyle sürdürdü sözlerini:

"Siz ormanda yaşamasına karşın
hayvanlar hakkında
köklü bir bilgisi olmayan,
Yalan yanlış bilgilerle
Onları insanlara tanıtan
Bilgisiz bir kent-soylu
Yazdıkları, geçmişteki amacından sapmış,
Salt kötü, çocuk yazını ürünleri olmuş
Talihsiz bir yazarsınız.

Eğer öykünüzü yazarken,
Biraz araştırsaydınız...
Biraz düşünseydiniz...
Kendi kendinize
Bu canlının adı,
Neden Mart-böceği,
Şubat-böceği, Temmuz-böceği değil de
Ağustosböceği diye sorsaydınız!

İşte bütün bu yanlışlıkları yapmayacak
Ve kış mevsimleri ölen
Biz Ağustosböceklerini tembellik ve
dilencilikle
iyi kalpli karıncaları da
Cimrilikle suçlamayacaktınız, dedi.

Bu beklemediği sözler karşısında
Öyle şaşırmıştı ki La Fonten,
Söyleyecek söz bulamadı.
Ve başını öne eğerek,
Usulca yerine oturdu.

Hayvanların alkışları arasında
"Yalancı" şarkısını söylerken
Ağustosböceği,
Aslan da
Bilgisizliğin bir yazar için
Bağışlanacak bir şey olmadığını
anlatıyordu La Fonten'e

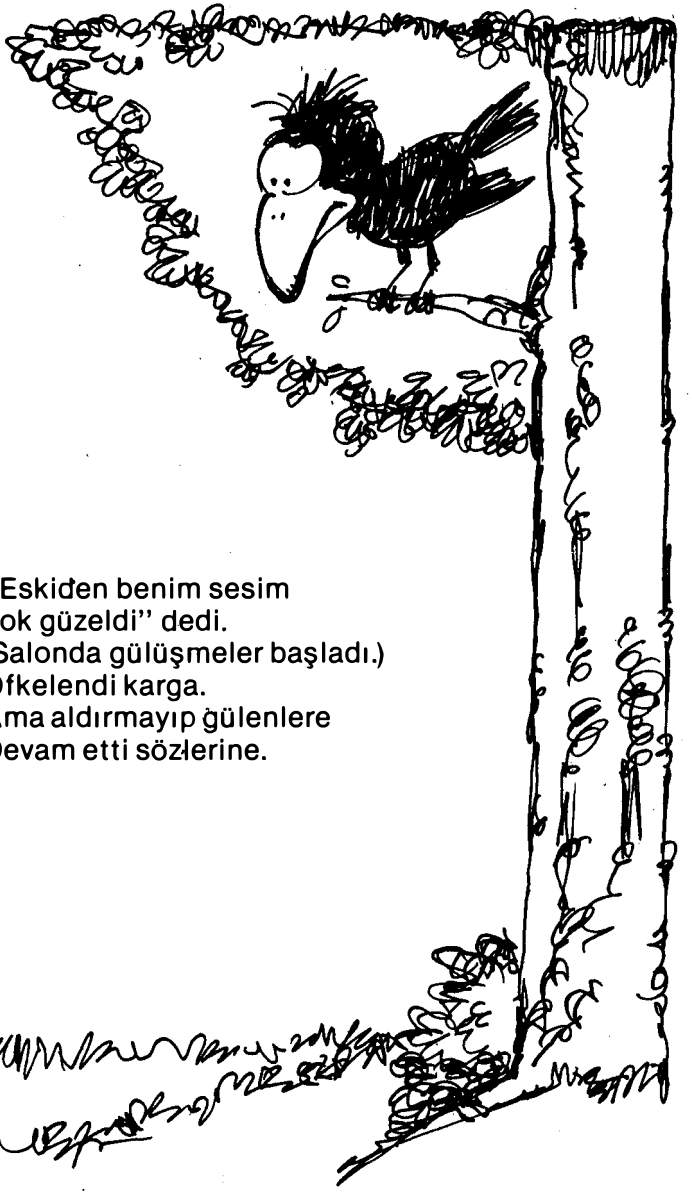

Daha sözlerini bitirmemişti ki
"Gak... Gaakk... Gak!" diye
Bir ses duyuldu.
Belli ki, karga geliyordu.
Ağzında bir parça peynirle
Kondu masaya,
Ve başladı sorulmadan
Özgeçmişini anlatmaya.

Önce,
"Bay La Fonten! Bay La Fonten!" dedi.
"Ben aptal bir kuş değilim.
Bakın! İşte peynirim.
Başta bunu,
Özellikle bilmenizi isterim."

Sonra selam verip yargıca,
Çıktı kürsünün yanındaki ağaca.

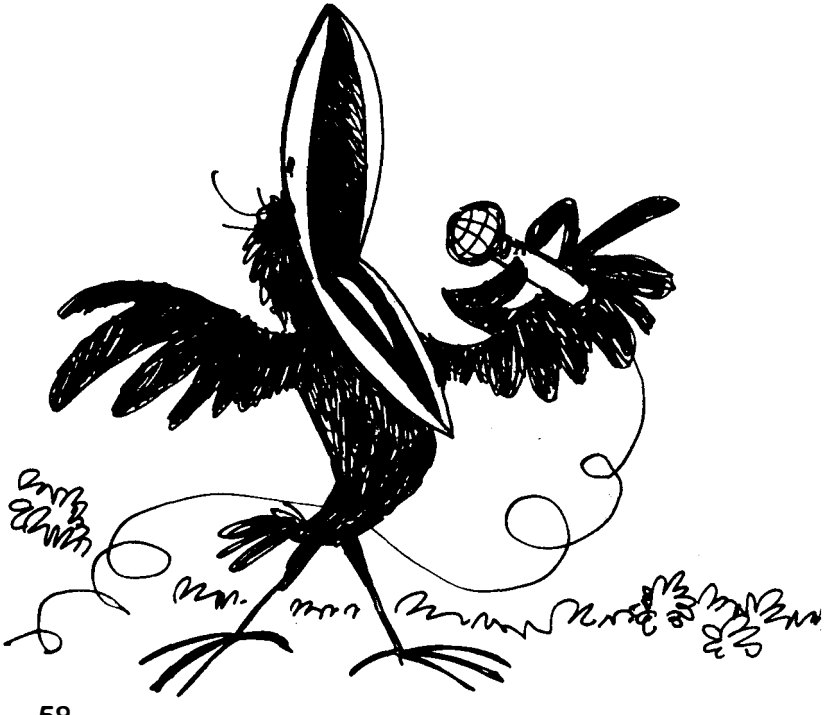

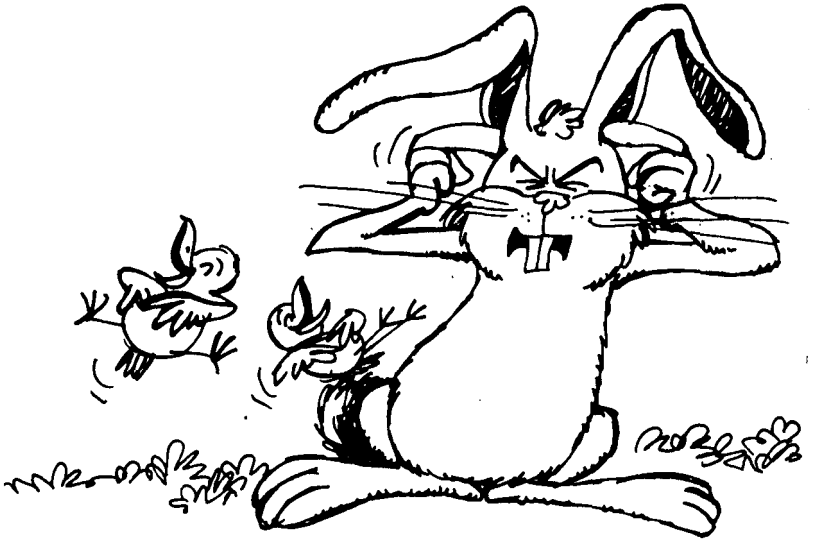
"Eskiden benim sesim
çok güzeldi" dedi.
(Salonda gülüşmeler başladı.)
Öfkelendi karga.
Ama aldırmayıp gülenlere
Devam etti sözlerine.

"Kuşların hepsinden güzel öterdim."
(Bütün salon gülmekten kırılıyordu.)

Baktım ki kafese kilitliyorlar
Çirkinleştirdim sesimi
Kurtuldum ellerinden
Oydum gözlerini.

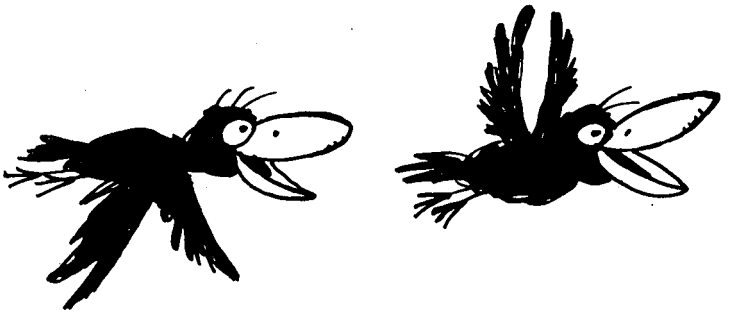
Sözün burasında böbürlenince karga
Aslan sinirlendi.
Ve kükreyerek,
"Kötülükle övünülmez Bay Karga!
Biz burada kötülüğü yargılıyoruz."
Dedi.

Karga sürdürerek sözlerini,
İşte arkadaşlar,
Bu da onlara ders oldu.
Gördükleri yerde taşladılar beni,
Ama şu sözü de kulaklarına
Küpe yaptılar.
Besleme kargayı; Oyar gözünü."

Gaakkk!.. Gakk!.. Gaakkkk!..
Sesleri arasında
İndi masadan karga
Kondu mahkeme salonunun bacasına,
Tüm kargalar alkışlarken kargayı,
Yargıç yine de
Patavatsızlık ettiği için,
Birazcık kızmıştı.

Sorunca Aslan,
"Son konuşmacı kim?" diye
Nasıl oldu bilmiyorum.
Bir anda tilki görünüverdi kürsüde
Bir süre kibirli kibirli
Bakındıktan sonra çevresine,
Güzel bir yakıştırma da olsa
"Kurnazlığı insandan öğrendim."
Diyerek başladı sözlerine.

"Hiçbir şey yapmamıştık onlara
Derimizi yüzüp sırtlarına giydiler.
Kolay mı bir canlının
Derisinden olması?
Kışın ısıtırken başkalarını
Kendisinin çıplak çıplak gezmesi.

Bu yüzden derisiz kalmak korkusu
Hep uzak tuttu insanlardan beni,
Ama ne kadar aklımı çalıştırsam
Ne kadar uyanık olmaya
Çalıştımsa da dostlarım,
Sökmedi kurnaz tilkiliğim
Bildiğiniz gibi hep
Sonunda dönüp dolaşıp
Kürkçü dükkânına vardım.

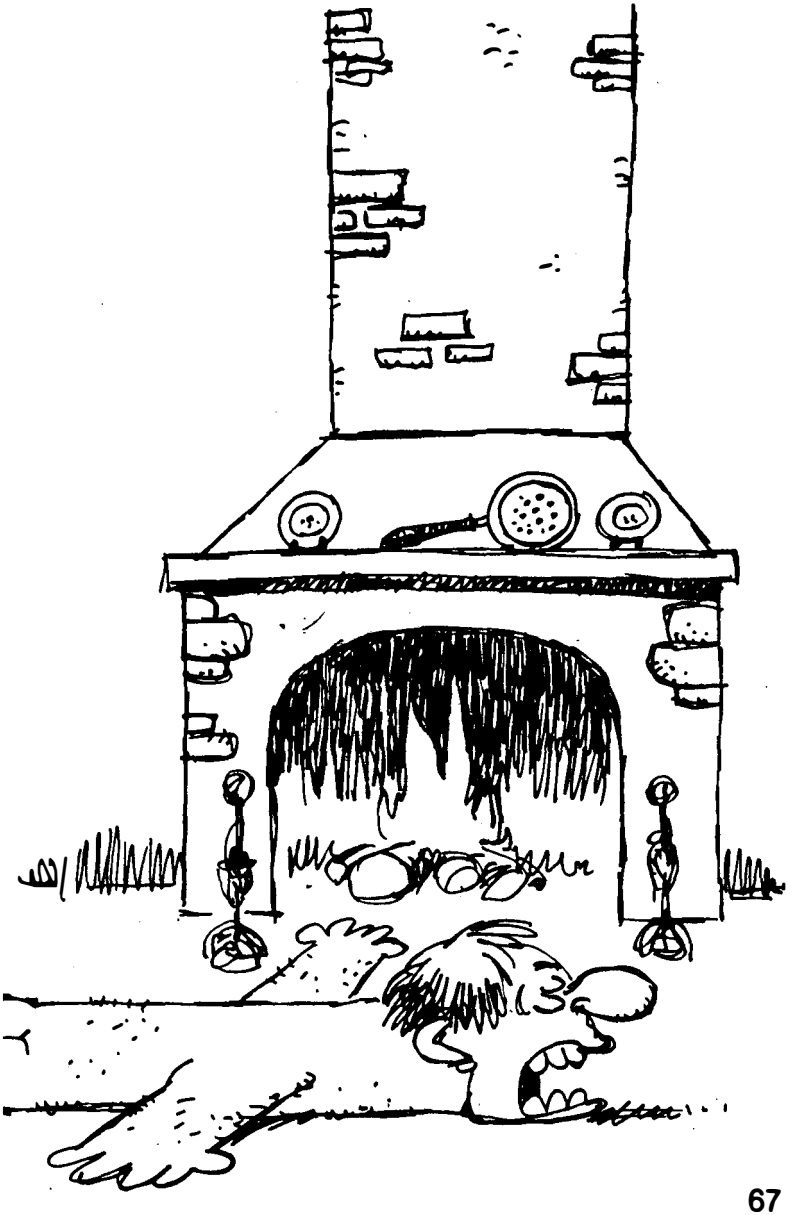
Şimdi bir bayan tilki
İnsan derisinden yapılmış
Kürk giymek isteseydi
İşte o zaman Bay La Fonten
Tilki gibi değil de
Bir insan gibi kurnaz olacaktı" dedi.

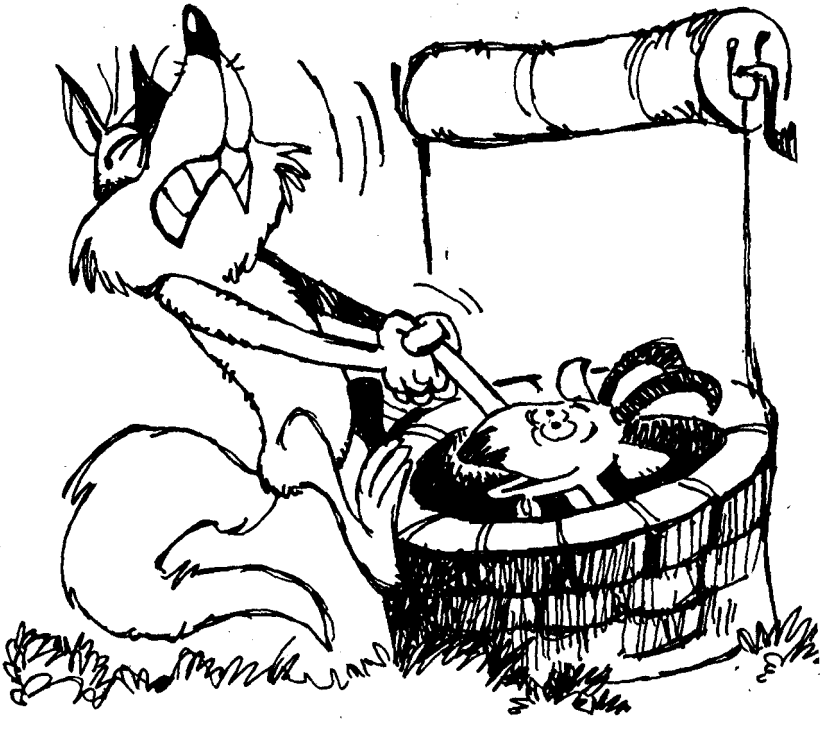

Ve daha sonra
"Tilkiyle Keçi Masalı"na geçmeden
La Fonten'in "Hayvan Masalları"
Adlı kitaba yazdığı
Önsözü okuyan tilki:

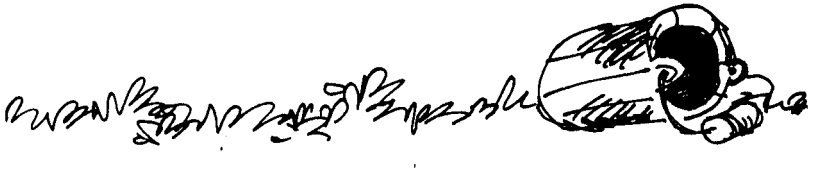
Madem ki, "İnsandır eğittiğiniz hayvanlar'
Neden yaptıkları yanlışlardan ötürü
İnsanlara,düştükleri kuyuda
Kalacaklarını söyleyerek
Onları sonsuz bir mutsuzluğun
İçine atıyorsunuz?

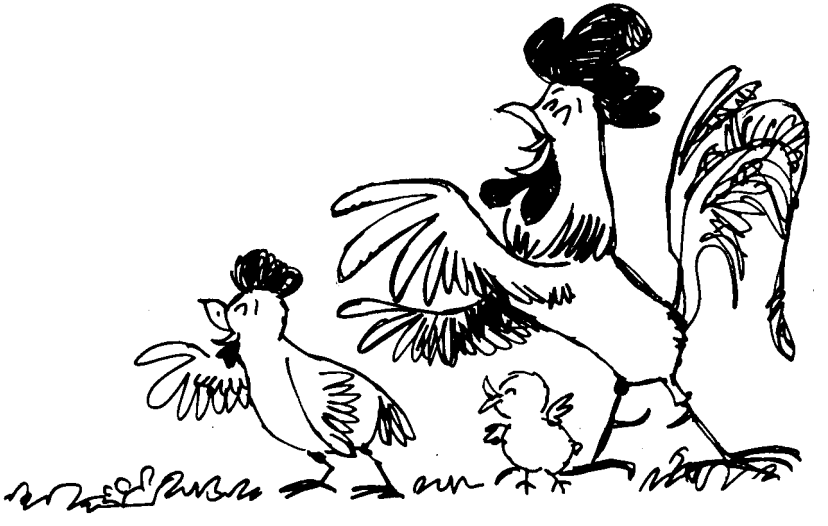
Eğer biz olmasaydık
Belki de o zavallı keçicik
Hep o kuyu da kalacak
Ve küçük bir çocuk da
Yanlış yapmak korkusu içinde
Kimseye inanmayan,
Yalnız bir insan olarak
Yaşama küsecekti" dedi.

Daha sonra Aslan'ın
"Söylemek istediğiniz
bir şey var mı?" sorusuna

La Fonten hiçbir yanıt vermeyince,
Sözü daha fazla uzatmadan
İndi kürsüden Tilki...
Ve tavukların alkışları arasında
Arkadaşlarının yanına gitti.

Son konuşmacı da
Yerine oturduktan sonra
Biraz düşündü Aslan,
Ve çekicini üç kez kürsüye vurarak:
"Mahkememiz,
Bütün hayvanların savunmasından
Şu sonuca varmıştır" dedi,
ve:
"HAYVANLARIN BÜTÜN KÖTÜ DAVRANIŞLARI[illegible]
LA FONTEN'DEN ÖĞRENDİKLERİNİ" söyledi.

Bunu duyunca salondakiler
Hoplayıp, zıplamaya
Garip sesler çıkararak
Birbirlerine sarılmaya başladılar.

İlk kez bir köpek öperken k[illegible]
Arılar da taşıdıkları çiçekle[illegible]
Süslüyorlardı ayıyı.

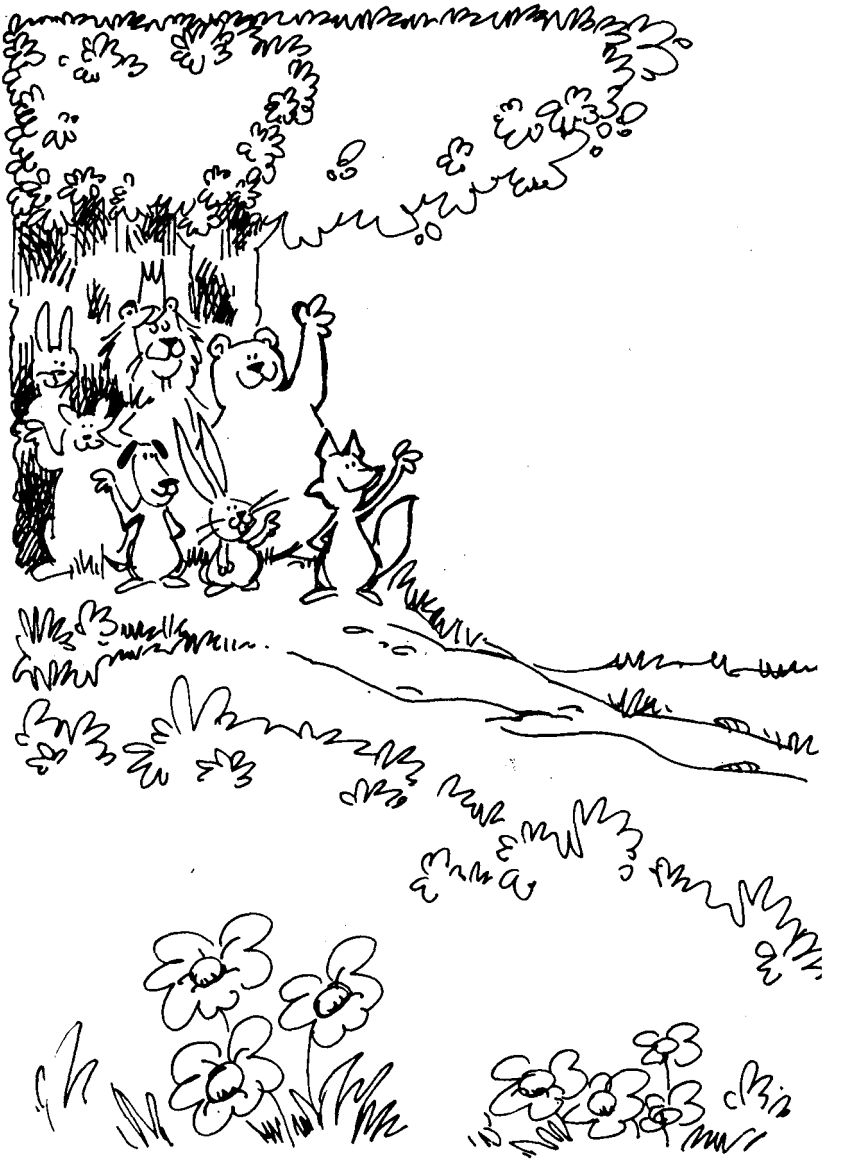

Ama Aslan, tekrar susturarak onları
Ceza olarak da La Fonten'in
İnsanat bahçesine konup
Hayvanlara parayla gösterilmesine
Karar verdiğini söyledi.

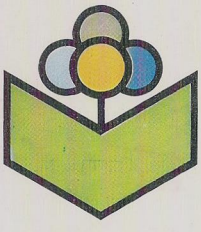
Bu kez de karara karşı çıktı,
Hayvanat bahçesinde
Yaşamış olan hayvanlar

Ve yalvarıp yakarıp Aslan'a
La Fonten'i yine de
Serbest bıraktırdılar.

SON

Elinizdeki kitap, çocuk edebiyatımızın önde gelen yazarlarından **Yalvaç Ural**'ın dizimizde çıkan dördüncü kitabı. Yazar bu kez ünlü ozan La Fontaine'i yapıtlarına konu edindiği hayvanlarına yargılatıyor. Çok seveceğinizi umduğumuz bu yargılamada bakalım siz kimden yana olacaksınız. Acaba hayvanlar mı haklı yoksa La Fontaine mi? **Sinan Gürdağarcık**'ın usta çizgileri bu güzel şiir-öykü'ye yeni bir renk katıyor.